

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/100/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921010307
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6921010307.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného H. P., stíhaného pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 12. októbra 2021 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/50/2021, zo dňa 19.08.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného H. P. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 15T/50/2021 zo dňa 19.08.2021 bol obžalovaný H. P. uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 13.20 hod dňa 09.03.2021 na presne nezistenom mieste opakovane neoprávnene za účelom ďalšieho predaja a zadovažovania kúpil presne nezistené množstvo chemickej látky zvané „pervitín“ s obsahom psychotropnej látky metamfetamín, ktorá je uvedená v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z., o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, ktorú následne u seba neoprávnene prechovával, pričom naposledy v čase o 13.20 hod dňa 09.03.2021 u seba neoprávnene prechovával papierovú skladačku o rozmere 1,5 x 4 cm z bieleho papiera s obsahom kryštalickej látky, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že v papierovej skladačke sa nachádzala látka s hmotnosťou 1,003 gramov obsahujúca psychotropnú látku Metamfetamín, ktorá je uvedená v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z., o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, pričom obvinený naposledy neoprávnene predal „pervitín“ s obsahom psychotropnej látky metamfetamín dňa 08.03.2021 v byte č. XXX na D. L. B. č. XXXX/X v G. U. I. X., nar. XX.XX.XXXX, za cenu 20,-€ a dňa 08.03.2021 v byte č. 133 na D. L. B. č. XXXX/X v G. U. neoprávnene zadovážil „pervitín“ s obsahom psychotropnej látky metamfetamín Q. P., nar. XX.XX.XXXX.

Za toto konanie okresný súd podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 9 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obžalovaný H. P., a to proti výroku o treste. Z písomných dôvodov odvolania, ktoré súdu doručila obhajkyňa obžalovaného v podstate vyplynulo, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a svoj čin úprimne oľutoval. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Svoje konanie si uvedomil a nechce už páchať trestnú činnosť, samotný pobyt vo väzbe je pre neho dostatočným ponaučením, že nemá páchať trestnú činnosť. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Y. P., ktorý vyšetril duševný stav obžalovaného a ktorý zistil u neho počínajúcu závislosť od stimulancií (pervitín). Závislosť od alkoholu u obžalovaného nezistil. V tejto súvislosti odporučil uložiť obžalovanému ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou. Pobyt obžalovaného na slobode znalec vyhodnotil z psychiatrického hľadiska tak, že ho nepovažuje za nebezpečný pre spoločnosť.

Z uvedeného dôvodu obžalovaný požiadal súd, aby zväžil skutočnosť, že pred spáchaním skutku viedol riadny život, že žil so svojou družkou Q. P., ktorej pomáhal a spoločne sa starali o jej dve maloleté deti. Od roku 2018 pracoval v zahraničí, konkrétne v Nemecku, živil sa poctivou prácou. Po návrate z Nemecka sa chcel zamestnať, príležitostne pracoval, avšak z dôvodu pandémie sa mu nepodarilo zamestnať na trvalý pracovný pomer.

Obžalovaný sa odvolal na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák. a konštatoval, že v prípade uloženia dlhšieho nepodmienečného trestu by bola zásada, že „trest má postihovať iba páchatel'a“ porušená a trest odňatia slobody by mal negatívny vplyv na jeho najbližšiu rodinu a jemu blízke osoby. Tiež by trpel jeho 19 ročný syn H., na ktorého má ešte obžalovaný vyživovaciu povinnosť a ktorý nastupuje do prvého ročníka vysokej školy v Holandsku. Ak by bol obžalovaný odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, bola by ohrozená výživa jeho syna H., ako aj jeho ďalšie štúdium na vysokej škole, pretože by nemohol z výkonu trestu financovať synove štúdium. V tejto súvislosti tak isto poukázal na ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., ktorý určuje, na čo má súd prihliadnuť pri ukladaní trestu obžalovanému.

Ďalej obžalovaný v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. požiadal odvolací súd o mimoriadne zníženie trestu s poukazom na poľahčujúce okolnosti uvedené v odvolaní obžalovaného.

Obžalovaný ďalej odvolací súd požiadal, aby napadnutý rozsudok zrušil a rozhodol sám tak, že vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností voľil u obžalovaného miernejší trest v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., teda mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom a uložil mu trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu so stanovením primeranej skúšobnej doby s probačným dohľadom nad jeho správaním, alternatívne aby mu uložil trest povinnej práce a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. V prípade, ak by súd dospel k záveru, že je potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest, obhajoba navrhla, aby mu bol uložený trest v zmysle § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. v dĺžke pokrytia vykonanou väzbou, teda vo výmere 6 mesiacov a uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaný opakovane poukázal na to, že svoje konanie úprimne oľutoval, veľmi ho mrzí, že ho spáchal pod vplyvom drog - metamfetamínu a je si vedomý toho, že sa tejto trestnej činnosti nemal dopustiť. Rozhodol sa definitívne prestať s drogami, chce sa podrobiť liečeniu ambulantnou formou.

Pokiaľ v napadnutom rozsudku samosudca uvádzal, že akceptoval podnet prokuratúry na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. v rozsahu 3 mesiacov pod zákonnú sadzbu, tak s týmto záverom sa obhajoba nestotožnila. Má za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho názoru a nesprávneho posúdenia veci, ako aj z nesprávneho vyhodnotenia pomoci obžalovaného pri objasňovaní trestnej činnosti. Samosudca neval do úvahy veľmi významnú mieru pomoci OČTK, ktorou napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a tiež, že prispel k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej zločineckej skupiny, čo je poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. o) Tr. zák. Vďaka jeho pomoci a informáciám, ktoré poskytol NAKA sa podarilo zadržať drogového dílera v okrese Lučenec, ako aj zaistiť veľké množstvo pervitínu, teda jeho informáciami pomohol odhaliť a obmedziť drogovú trestnú činnosť. Tak isto pomohol objasniť obzvlášť závažný zločin 3-násobnej vraždy v 90-tych rokoch, pri ktorej bol nechtiac svedkom, keď bol tiež postrelený. V tejto súvislosti mal byť odstránený ako nepohodlný svedok a len vďaka jeho kamarátovi, ktorý tam bol tiež a nedovoliť páchatel'ovi, aby ho zastrelil, je teraz nažive. Z uvedeného dôvodu je presvedčený, že vo výraznej miere pomohol operatívcom vyšetrovateľom, aj NAKA k vypátraniu, odhaleniu a následnému zadržaniu

páchateľov rôznych trestných činov. Preto si myslí, že trest, ktorý mu bol uložený prvostupňovým súdom vo výmere 2 rokov a 9 mesiacov je privysoký a neprimerane prísny, vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti.

V závere odvolania navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby odvolací súd rozhodol sám vo veci tak, že mu uloží trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu s primeranou skúšobnou dobou alebo mu uloží trest povinnej práce, alternatívne mu uloží trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a zároveň mu uloží ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

K odvolaniu obžalovaného doručil svoje písomné vyjadrenie okresný prokurátor, z ktorého vyplynulo, že sa nestotožňuje so stanoviskom obžalovaného, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a preto mu je potrebné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. V tejto súvislosti okresný prokurátor poukázal na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, kde v registri trestov má 10 záznamov za rôznu trestnú činnosť, ako aj na okolnosť, že žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/18/2020. Pokiaľ súd obžalovanému neprizná poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. postupoval zákonne a v súlade s právnou úpravou.

Ďalej prokurátor poukázal na tvrdenie obžalovaného, že od začiatku konania sa k skutku priznával a svoj čin úprimne oľutoval. K tomuto prokurátor uviedol, že po zadržaní obžalovaného pri výsluchu v procesnom postavení zadržaného - podozrivého, trestnú činnosť popieral (č. I. 10). Pri ďalších výsluchoch v postavení obvineného trestnú činnosť v podobe zadovažovania drogy pre iných popieral (č. I. 35 - 36 výsluch zo dňa 10.03.2021) resp. pri výsluchu zo dňa 20.04.2021 vo veci nevypovedal (č. I. 44). Až pri ďalšom výsluchu dňa 27.05.2021 prakticky pred ukončením vyšetrovania trestnú činnosť v podobe zadovažovania drog pre iné osoby priznal (č. I. 48 - 49).

Pokiaľ ide o spoluprácu s OČTK, obžalovaný proklamoval ochotu spolupracovať pri odhaľovaní páchatel'ov trestných činov. Rozsah spolupráce obžalovaného však v žiadnom prípade nie je možné hodnotiť tak, že by ňou obžalovaný akýmkoľvek spôsobom prispel k odhaľovaniu alebo usvedčovaniu organizovanej skupiny, zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny tak, aby bolo možné obžalovanému priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. o) Tr. zák.

Nakoľko samotný obžalovaný totiž prejavil záujem o utajený režim spolupráce, je problematické vyjadriť sa detailne k rozsahu poskytnutej spolupráce. K informáciám, ktoré obžalovaný mal poskytnúť NAKA za účelom zadržania drogového dílera v okrese Lučenec, prokurátor uviedol, že sa k nim nevie vyjadriť, nemá o nich žiadnu informáciu. Príslušný pracovník operatívneho oddelenia NAKA odbor Stred, ktorému udeľoval súhlas na operatívne vyťažovanie obžalovaného vo výkone väzby mu tvrdenie obžalovaného ohľadom poskytnutej informácie nepotvrdil. Ohľadom spolupráce k násilnej trestnej činnosti z 90-tych rokov prokurátor uviedol, že nemôže potvrdiť, že by obžalovaný poskytol informácie k uvedenej trestnej činnosti. Je však potrebné dodať, že podľa poskytnutých informácií ide o trestné veci, ktoré sú právoplatne ukončené odsúdením páchatel'ov. Vzhľadom na uvedené nemožno poskytnuté informácie vyhodnotiť ako konanie, ktorým by obžalovaný prispel k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny. Pokiaľ obžalovaný uvádzal, že vo výraznej miere pomohol operatívcom vyšetrovateľom, aj NAKA k vypátraniu, odhaleniu a následnému zadržaniu páchatel'ov rôznych trestných činov, prokurátor o uvedených skutočnostiach nemal informácie. Dodal však, že môže potvrdiť poskytnutie informácií pracovníkom operatívneho oddelenia OR PZ v Rimavskej Sobote k aktuálne páchanej trestnej činnosti. Na túto spoluprácu prokurátor prihliadol v záverečnej reči, kedy obžalovanému navrhol uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o 3 mesiace.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch ich odvolania a poukázala, že obžalovanému bol ukladaný trest za použitia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., v dôsledku čoho mu bol uložený mimoriadne znížený trest odňatia slobody o 3 mesiace, v tejto súvislosti poukázala na ustanovenie § 36 písm. o) Tr. zák., čo je poľahčujúca okolnosť, že obžalovaný prispel k odhaleniu organizovanej skupiny, je toho názoru, že súd mal aplikovať aj toto ustanovenie. Okresný prokurátor pravdepodobne nedostal dostatok informácií o týchto skutočnostiach, tieto neboli úplne preverené. Napriek tomu stále u obžalovaného prevažujú poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi a pokiaľ ide o osobu obžalovaného, tento má priateľku, syna, pričom pomáha pri výchove maloletých detí jeho družky. Vzhľadom na tieto skutočnosti obhajoba požiadala, aby súd obžalovanému

uložil mimoriadne znížený trest, a to podmienený trest, prípadne trest povinnej práce alebo pri aplikácii § 39 ods. 3 Tr. zák. trest v dĺžke pokrytia súčasnej väzby, ktorú obžalovaný vykonáva. Tak isto navrhol uložiť obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a spravodlivý, trest uložený obžalovanému za primeraný a spravodlivý, zohľadňujúci všetky kritériá, ktoré sa majú dodržiavať pri ukladaní trestu. Z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje to, čo sa stalo, naposledy bol trestaný pred 27 rokmi, pričom podmienku dostal za vodičák. Preto nechal rozhodnutie na súde.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. V tomto smere odvolací súd poukazuje na vyhlásenie obžalovaného urobené v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por., ktoré súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal a preto vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd v napadnutom rozsudku preskúmal výrok o treste a zistil, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanému za jeho konanie uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 9 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

V tomto smere na rozdiel od obhajoby odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj okolnosti prípadu, za ktorých trest ukladal. Z odôvodnenia výroku o treste (str. 3 - 4 napadnutého rozsudku) je zrejmé, k akým skutočnostiam okresný súd prihliadal pri ukladaní trestu obžalovanému. V tejto súvislosti sa krajský súd nestotožnil s tvrdením obhajoby, že obžalovanému bol uložený neprimerane prísny trest, keďže mu bol uložený trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu pre zločin podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. o 3 mesiace nižší než je spodná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby, preto tento trest nemožno považovať za neprimerane prísny, a to aj vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. súd nepoužije ustanovenie odseku 1, ak odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z uvedeného je zrejmé, že požiadavka obhajoby na uloženie podmieneného trestu odňatia slobody je v rozpore so zákonom. Tak isto odvolací súd nemohol prihliadnuť na požiadavku obhajoby, aby bol obžalovanému uložený trest povinnej práce, pretože v zmysle § 54 Tr. zák. sa trest povinnej práce môže uložiť so súhlasom páchatel'a vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody neprevyšuje 5 rokov. Z uvedenej citácie zákona je zrejmé, že obžalovaný bol odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., teda obžalovaný nebol odsúdený za prečin a z toho dôvodu mu nebolo možné uložiť trest povinnej práce.

V konečnom dôsledku ani požiadavka obhajoby na priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. o) Tr. zák. by nemala vplyv na zníženie trestu odňatia slobody u obžalovaného, keďže v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák., ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V prípade obžalovaného je zrejmé, že prvostupňový súd mu priznal dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l), n) Tr. zák. a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda v jeho prípade prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami a prvostupňový súd sa s touto skutočnosťou v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal. Z uvedeného dôvodu túto požiadavku obhajoby, vzhľadom aj na vyjadrenie okresného prokurátora, odvolací súd vyhodnotil ako irelevantnú, keďže by nezabezpečila obžalovanému uloženie nižšieho trestu odňatia slobody z požadovaného dôvodu.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom odvolací súd vyhodnotil obhajobu obžalovaného ako účelovú, ktorá mala za cieľ obžalovanému zabezpečiť uloženie nižšieho trestu odňatia slobody. V tomto smere Trestný zákon definuje účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., pričom z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že trest má spĺňať represívnu, ako aj výchovnú funkciu, pričom dôraz je kladený na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz ukladania neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a. V danom prípade krajský súd musí konštatovať, že prvostupňový súd výrok o treste v napadnutom rozsudku podrobne odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil a preto aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje. Z uvedeného dôvodu trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a 9 mesiacov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia aj odvolací súd považuje za primeraný a zákonný, pričom tento trest spĺňa podmienky pre individuálnu, tak aj generálnu prevenciu.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takýchto okolností, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.